

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Публічна історія»

Ступінь освіти	Бакалавр
Освітня програма	Соціальна антропологія
Кількість кредитів ЄКТС	4
Тривалість викладання	6 семестр, 11 чверть
Заняття:	
Лекції	3 години на тиждень
Практичні заняття	3 години на тиждень
Мова викладання	Українська
Кафедра, що викладає	Історії та політичної теорії

Сторінка курсу в СДО НТУ «ДП»:

<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=5173>

Консультації: за окремим розкладом, погодженим зі здобувачами вищої освіти

Онлайн-консультації: електронна пошта

	Голубчик Ганна Данилівна Посада: доцент кафедри історії та політичної теорії Вчений ступінь: кандидат історичних наук Вчене звання: доцент
	Персональна сторінка: https://ipt.nmu.org.ua/ua/spivr/golubchik.php
	E-mail: Holubchik.H.D@nmu.one Кабінет: 1/63

1. Анотація курсу

Курс орієнтований на ознайомлення студентів освітньої програми «Соціальна антропологія» з відносно новою міждисциплінарною галуззю історичної науки і публічної практики, яка виникла як відповідь на зростаючий інтерес до історичних сюжетів з боку широкої публіки й неможливість академічної науки задовільнити цей інтерес в актуальний і прийнятний для широкої аудиторії спосіб.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета дисципліни –вивчення основних ідей і практик публічної історії, спрямованих на представлення історичного знання для широкої публіки.

Завдання курсу:

- розкрити причини появи і популярності публічної історії як професійної діяльності та суспільної практики;
- продемонструвати основні сфери реалізації публічної історії, їх особливості та можливий суспільний резонанс;
- ознайомити з основними методами і прийомами публічної історії;
- показати роль публічного історика і історика як публічної особи в сучасному суспільстві.

3. Результати навчання

- знати генезу і шляхи розвитку публічної історії як професійної діяльності та публічної практики;
- знати основні підходи до визначення публічної історії як професійної діяльності та публічної практики;
- знати основи і методи поляризаційної роботи з історичними джерелами і різними типами людських спільнот;
- аналізувати продукти публічної історії;
- визначати роль і місце історика в сучасному суспільстві.

4. Структура курсу

ЛЕКЦІЇ

1. Історія публічної історії
2. Публічна історія: визначення та фундаментальні засади напрямку
3. Збір, впорядкування та збереження культурного спадку
4. Історик і медіа
5. Публічні історики і політика

ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ

1. Замовники і споживачі популярного історичного знання
2. Особливості роботи із різними віковими категоріями
3. Історик як лідер думок
4. Комунікативні заходи в публічній історії
5. Методи залучення громади до вивчення власної історії.
6. Цифрові медіа і публічна історія.
7. Інтернет-простір як джерело знань про минуле. Історичні сайти та форуми.
8. Відеоігри на історичну тематику.
9. Історики і соціальні мережі.

5. Технічне обладнання та/або програмне забезпечення

Активованій акаунт університетської пошти (student.i.p.@nmu.one) на Офіс 365. Використовуються мультимедійне обладнання; дистанційна платформа Moodle.

6. Система оцінювання та вимоги

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова шкала	Інституційна шкала
90-100	відмінно
74-89	добре
60-73	задовільно
0-59	незадовільно

6.2. Здобувач вищої освіти може отримати підсумкову оцінку з навчальної дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо набрана кількість балів за теоретичною та практичною частиною складатиме не менше 60 балів.

Поточна успішність складається з успішності за практичну частину (оцінюється максимально у 60 балів) та за теоретичну частину (оцінюється максимально у 40 балів). Практична частина включає оцінювання відповідей на практичних заняттях та виконання індивідуальних завдань. Теоретична частина включає оцінювання підсумкової контрольної роботи. Загалом за поточною успішністю здобувач вищої освіти може набрати 100 балів.

6.3. Підсумкове оцінювання (якщо здобувач вищої освіти набрав менше 60 балів та/або прагне поліпшити оцінку). Диференційований залік відбувається у формі усної співбесіди за програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів за диференційований залік: 100.

6.4. Критерії оцінювання поточного та підсумкового контролю:

100% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь правильна, обґрунтована, осмислена, засвідчує вільне володіння матеріалом;

80% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь правильна, проте містить окремі несуттєві неточності;

60% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь містить суттєві неточності, недостатньо обґрунтована та осмислена;

40% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь неповна, містить грубі помилки;

20% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь фрагментарна, містить окремі правильні елементи;

0% (від максимальної кількості балів за даний вид роботи) – відповідь відсутня.

7. Політика курсу

7.1. Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика щодо академічної доброчесності регламентується положенням "Положення про систему запобігання та виявлення плагіату у Національному технічному університеті «Дніпровська політехніка». <http://surl.li/alvis>.

У разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

7.2. Комунікаційна політика

Здобувачі вищої освіти повинні мати активовану університетську пошту і бути зареєстровані на дистанційний курс «Публічна історія» (<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=5173>).

Обов'язком здобувача вищої освіти є перевірка один раз на тиждень (щонеділі) поштової скриньки на Офіс365.

Протягом тижнів самостійної роботи обов'язком здобувача вищої освіти є робота з дистанційним курсом «Публічна історія» (<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=5173>).

Усі письмові запитання до викладачів стосовно курсу мають надсилатися на університетську електронну пошту або на форум дистанційного курсу.

7.3. Політика щодо перескладання

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

7.4. Відвідування занять

Для здобувачів вищої освіти денної форми відвідування занять є обов'язковим. Поважними причинами для неявки на заняття є хвороба, участь в університетських заходах, відрядження, які необхідно підтверджувати документами у разі тривалої (два тижні) відсутності. Про відсутність на занятті та причини відсутності здобувач вищої освіти має повідомити викладача або особисто, або через старосту. Якщо здобувач вищої освіти захворів, ми рекомендуємо залишатися вдома і навчатися за допомогою дистанційної платформи.

За об'єктивних причин (наприклад, міжнародна мобільність) навчання може відбуватися дистанційно - в онлайн-формі, за погодженням з викладачем.

7.5. Політика щодо оскарження оцінювання

Якщо здобувач вищої освіти не згоден з оцінюванням його знань він може оскаржити виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку.

7.6. Участь в анкетуванні

Наприкінці вивчення курсу та перед початком сесії здобувача вищої освіти буде запропоновано анонімно заповнити електронні анкети (Microsoft Forms Office 365), які буде розіслано на скриньки. Заповнення анкет є важливою складовою вашої навчальної активності, що дозволить оцінити дієвість застосованих методів викладання та врахувати пропозиції стосовно покращення змісту навчальної дисципліни «Публічна історія»

8. Рекомендовані джерела інформації

8.1. Література:

1. Ассман А. Простори спогаду. Форми трансформації культурної пам'яті /пер. з нім. К. Дмитренко, Л. Доронічева, О. Юдін. К. : Ніка-Центр, 2012. 234 с.
2. Гриценко О. Пам'ять місцевого виробництва. Трансформація символічного простору та історичної пам'яті в малих містах України. К. : К.І.С., 2014. 352 с.
3. Доманська Е. Історія та сучасна гуманітаристика: дослідження з теорії знання про минуле (В. Склокіна, пер.; В. Склокін, С. Троян, наук. ред.). К. : Ніка-Центр. – 2012, 264 с.

4. Історик і Влада / відп. ред. В. Смолій; тв. кер. проекту І. Колесник. К. : Інститут історії України НАН України, 2016.
5. Удод О., Верменич Я., Ковалевська О., Ясь О. Нариси з соціокультурної історії українського історієписання: субдисциплінарні напрями / Упоряд. текстів й наук. апарату С. Блащук, Н. Пазюра; За загал. ред. В. Смолія. НАН України. Інститут історії України. К. : Генеза, 2018. 288 с
6. Чекаленко Л. Д. Публічна історія : виклики XXI століття: монографія. К. : АртЕк, 2021. 272 с.
7. Frisch Michael A Shared Authority: Essays on the Craft and Meaning of Oral and Public History, SUNY Press, 1990. 273 p.
8. Hayden Dolores The Power of Place: Urban Landscapes as Public History MIT Press, 1997. 296 p.
9. James B. Gardner, Paula Hamilton The Oxford Handbook of Public History. Oxford University Press, 2017. 640 p.
10. Public History and School International Perspectives Edited by: Marko Demantowsky. – URL : doi.org/10.1515/9783110466133
11. Sayer Faye. Public History: A Practical Guide Bloomsbury Publishing, 2019. 352 p.

8.2. Ресурси Internet

12. National Council on public history. – URL: <https://ncph.org>
13. Public History Weekly. – URL : public-history-weekly.degruyter.com/